מיבעיא לי מאי גברא לשני פרים איכוין ופד דמפלי לסו - ל"ל לגין לא קרבי הכא יש קבע לנסכים ולא אמרינן ליקרבו שמנה לגין לשני אילים ושלשה לגין לכבש אחד לא דלמא למנחה הראויה לשני אילים וכבש אחד איכוין: כ"נ מרי מחד מינא ומחד מינא אמרינן מו לא: כלומר מי הוי אורחא ו) לאיכוויי מו לא: **מתני'** מתנדבין יין. בלא שמן ומלח ומנסכו לשיתין בפני עצמו ואין מתנדבין שמן בלא מלח ויין: מתנדבין שמן. וקומצו ומקטיר הקומץ ושיריו נאכלין: מה מצינו כו'. דאמרן לעיל אורח מלמד שמתנדבין נסכין ורבי עקיבא מוקי לה כיין ז) (כדחזינן) כדקתני מתנדבין יין ולא שמן: אף שמן שהוא בא מובב. כמנחה נסכים בא נדבה (ג) בפני עצמה: עם חובתו בפני עצמו. אע"פ שהוא בא מובב עם המנחה אינו משורב במנחה דאמר בשמן כו' ריבוי דלא אפשר ליה דליתי בכלי בפני עצמו הבאתו נמי לא לייתי: אפילו פרידה. אפי' נחל לי מתנדבין ח): **גמ'** מדברי שניסס נלמד מתנדב אדם מנחה נסכים. סלת שמן ויין בלא קרבן בכל יום דמר כאן לא פליגי אלא בפני עצמו אבל בחובתו עם המנחה לא פליגי: מפשה מנחות. סלת ומחבת ומרחשת ומלוח ורקיקין, אבל רטוכה לא תשיב. דאינה בלה נדבה אלא בחובה עם הזבח ואלו מנחה הא: בחובה קפ"ל. ט) הא דהכי תשיב ומו לא היכא דאמר "מנחה" סתם יביא אחת. מחמת אלו: אבל סיבא דפריש. לנסכים פריש: מאי מעמא. לין שנים מתנדבין שערון: מקריב. לשון יחיד: מולוסיכם. לשון רבים: פני. דרכו להביא מנחה אחת לו בהמה: מפשה מיני מיגון. סלת מחבת ומרחשת ומלוח ורקיקין. דמנחה מלפה כל מידי דלים ביה שמן קרי מיגון: שפשה מפר. כלומר שתקבל לפני בהן:

הדרן עלך המנחות והנסכים

הרי פלי מנחה יביא אחד. פירוש ממחשת מנחות אבל במנחה נסכים לא איכוין אע"ג דמתנדב אדם מנחה נסכים כל יום דסתמא דעתו אמנחות המפורשות ורגילות לבא בפני עצמן ולא בגלל זבח: **מנחה** מין המנחה. פירוש לא אמר מין המנחה: סמנא

הני מילי בסתמא אבל היכא דפריש, פריש: אין שנים מתנדבין: מאי טעמא - אלמא משום דכתיב "תקריב", עולה נמי הא כתיב "יקריב" אלא עולה מאי טעמא דכתיב "לעולותיכם", מנחה נמי הא כתיב "למנחותיכם" אלא משום דכתיב בה "נפש" תניא נמי הכי רבי אומר "אשר יקריבו קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' הכל באין בשותפות לא מילק הכתוב "אלא מנחה שנאמר "נפש" אמר ר' יצחק מפני מה נשתנית מנחה שנאמר בה "נפש" אמר הקדוש ברוך הוא מי דרכו להביא מנחה, עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפש לפני ואני יצחק מה נשתנית מנחה שנאמר בה חמשה מיני מיגון הללו? משל למלך בשר ודם שעשה לו אוהבו סעודה ויודע בו שהוא עני, אמר לו עשה לי מן חמשה מיני מיגון כדי שאהנה ממך":

הדרן עלך המנחות והנסכים

הרי "עלי" עשרון יביא ג) אחד, עשרונות יביא ד) שנים, פרשתי ואיני יודע מה פרשתי יביא ששים עשרון. "הרי עלי מנחה" יביא איזו שירצה רבי יהודה אומר יביא מנחת הסולת שהיא מיוחדת שבמנחות. "מנחה" או "מין המנחה" יביא אחת, מנחות או מין מנחות יביא ששים, פרשתי ואיני יודע איזה מהן פרשתי יביא חמשתן "פרשתי מנחה של עשרונים ואיני יודע כמה פרשתי יביא ששים עשרון רבי אומר יביא מנחות של עשרונות מאחד ה) ועד ששים: **גמ'** "פשיטא": "עשרונות" יביא שתים" איצטריכא ליה, הא נמי פשיטא - מיעוט עשרונות שתים! "איצטריכא ליה: פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, יביא ששים עשרון: מאן תנא? אמר חזקיה דלא כרבי דאי רבי האמר יביא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי, באומר "פרשתי עשרונות" אבל לא קבעתים בכלי (ו) דמייתי שיתין עשרונות בשיתין מאני: הרי עלי מנחה יביא איזו שירצה [וכו'] : תנא הואיל ופתח בו הכתוב חתלה אלא מעתה האומר "הרי עלי עולה" יביא בן בקר הואיל ופתח בו הכתוב חתלה

דמתני' ואמר "כמה פפרשתי יהא לנדרי והשאר יהא לנדבה": רבי אומר: כיון דאמר מנחה משמע חדא לגמרא בכלי אחד קבעה ואם יביא ששים בכלי אחד שמא בגיר מהכי נדר והיא מנחה יחידה ואם ליה לרבי קבועה מאת דמנא מילתא מו) הלכך יביא ששים מנחות מאחד ועד ששים חדא של עשרון וחדא של שתים וחדא של שלש וחדא של ארבע וכן עד ששים דודא וחדא מייתיה נדבה: **גמ'** אבל לא קבעתים בכלי אחד: הלכך יביא ששים עשרונות בששים כלים כל אחד ואחד בפני עצמו מז) דקתמר. יביא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים הייט היכא דקבעה בכלי אחד דלא מלי לאיתויי בכלי אחד לא בגיר מהכי ולא טפי מהכי הלכך יביא מנחות של עשרונים מאחד ועד ששים דודא חדא מייתיה נדר: **גמ'** מה טעם יביא מנחת סלת? לפי שפתח בה הכתוב חתלה: מן

אלא אחת מהמש אבל אי פירש מנחה נסכים יביא מנחה נסכים: תמשה מיני פרגן. סלת מחבת מרחשת חלות ורקיקין וכל דבר שעשוי בשמן ומלוח קרי פרגן: **סליק פירקא**

פרשתי בשעת נדר כמה עשרונים הייתי רוצה להביא ואיני יודע מה פרשתי יביא מ) עשרונים שיהיו מתנדב מנחה גדולה של מ' עשרון ובכלל הגדולה יש אותה שבדר: ולא כר' האומר לקמן קמן והביא גדול לא יצא ולא מכיר ליה דיש בכלל הגדול קמן: דאי ר' האומר בסתמיתין יביא (קמן) מנחה של עשרונים מאחד ועד ששים דכיון דאינו יודע מה פרש שמא אמר מנחה של עשרון אחד בכלי אחד ושמא מנחה ששתשני עשרונים או של ג' או של ד' ואיכא למסעקה עד ששים מנחות וצריך ששים כלים אחר ל' ל' ואחד של ל' ל' ואחד של ל"ח עד אחד של נ"ח עד אחד בא: פרשתי עשרונים ואיני יודע כמה אבל ברי לי שלא קבעתים בכלי שלא אסרתי כך וכך בכלי אחד שלא תוכיר כלי ליכא למימר קמן והביא גדול הבא ואינו צריך להביא אלא מ' עשרון בכ' כלים וחד לא אמה נשתיר דאם אמ' מ' תרי הביא מ' וכן מ"מ ועד א' הביא מה שפירש:

מיבעיא לי מאי גברא לשני פרים איכוין ופד דמפלי לסו - ל"ל לגין לא קרבי הכא יש קבע לנסכים ולא אמרינן ליקרבו שמנה לגין לשני אילים ושלשה לגין לכבש אחד לא דלמא למנחה הראויה לשני אילים וכבש אחד איכוין: כ"נ מרי מחד מינא ומחד מינא אמרינן מו לא: כלומר מי הוי אורחא ו) לאיכוויי מו לא: **מתני'** מתנדבין יין. בלא שמן ומלח ומנסכו לשיתין בפני עצמו ואין מתנדבין שמן בלא מלח ויין: מתנדבין שמן. וקומצו ומקטיר הקומץ ושיריו נאכלין: מה מצינו כו'. דאמרן לעיל אורח מלמד שמתנדבין נסכין ורבי עקיבא מוקי לה כיין ז) (כדחזינן) כדקתני מתנדבין יין ולא שמן: אף שמן שהוא בא מובב. כמנחה נסכים בא נדבה (ג) בפני עצמה: עם חובתו בפני עצמו. אע"פ שהוא בא מובב עם המנחה אינו משורב במנחה דאמר בשמן כו' ריבוי דלא אפשר ליה דליתי בכלי בפני עצמו הבאתו נמי לא לייתי: אפילו פרידה. אפי' נחל לי מתנדבין ח): **גמ'** מדברי שניסס נלמד מתנדב אדם מנחה נסכים. סלת שמן ויין בלא קרבן בכל יום דמר כאן לא פליגי אלא בפני עצמו אבל בחובתו עם המנחה לא פליגי: מפשה מנחות. סלת ומחבת ומרחשת ומלוח ורקיקין, אבל רטוכה לא תשיב. דאינה בלה נדבה אלא בחובה עם הזבח ואלו מנחה הא: בחובה קפ"ל. ט) הא דהכי תשיב ומו לא היכא דאמר "מנחה" סתם יביא אחת. מחמת אלו: אבל סיבא דפריש. לנסכים פריש: מאי טעמא. לין שנים מתנדבין שערון: מקריב. לשון יחיד: מולוסיכם. לשון רבים: פני. דרכו להביא מנחה אחת לו בהמה: מפשה מיני מיגון. סלת מחבת ומרחשת ומלוח ורקיקין. דמנחה מלפה כל מידי דלים ביה שמן קרי מיגון: שפשה מפר. כלומר שתקבל לפני בהן:

הדרן עלך המנחות והנסכים

הרי פלי עשרון: פירשתי. כמה עשרונים אביא: ואיני יודע מה פירשתי יביא ששים עשרונים. דאי בגיר מהכי נדר לא איכפת ליה דמתני' ד) <אלמר> כמה שנדרתי יהיו לנדרי והשאר יהא לנדבה וכטעמיה ה) ליכא לפסוקי דאין מנחה יחידה יתירה על ששים עשרונים: פרי עלי מנחה. סתם: יביא מיון שירצה. מחמשה מנחות: יג) מיוחדות. מפרש בגמרא: יג) מין המנחה. כלומר הרי עלי מנחה לא אלמר "הרי עלי מין המנחה" יביא אחת יד) מנחות. עלי לא אלמר מין מנחות עלי יביא שתי מנחות ממין אחד: פירשתי. אחת מן המנחות שכתובים בפרשה ואיני יודע לא זה מהן פירשתי ט): פירשתי מנחה. בכלי אחד של עשרונים: ואיני יודע כמה. עשרונים קבעתי בה: יביא ששים עשרון. דבטעמי מהכי ליכא לפסוקי ולא בגיר נדר לא איכפת לן יביא ששים בכלי אחד שמא בגיר מהכי נדר והיא מנחה יחידה ואם ליה לרבי קבועה מאת דמנא מילתא מו) הלכך יביא ששים מנחות מאחד ועד ששים חדא של עשרון וחדא של שתים וחדא של שלש וחדא של ארבע וכן עד ששים דודא וחדא מייתיה נדבה: **גמ'** אבל לא קבעתים בכלי אחד: הלכך יביא ששים עשרונות בששים כלים כל אחד ואחד בפני עצמו מז) דקתמר. יביא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים הייט היכא דקבעה בכלי אחד דלא מלי לאיתויי בכלי אחד לא בגיר מהכי ולא טפי מהכי הלכך יביא מנחות של עשרונים מאחד ועד ששים דודא חדא מייתיה נדר: **גמ'** מה טעם יביא מנחת סלת? לפי שפתח בה הכתוב חתלה:

אלא אחת מהמש אבל אי פירש מנחה נסכים יביא מנחה נסכים: תמשה מיני פרגן. סלת מחבת מרחשת חלות ורקיקין וכל דבר שעשוי בשמן ומלוח קרי פרגן: **סליק פירקא**

פרשתי בשעת נדר כמה עשרונים הייתי רוצה להביא ואיני יודע מה פרשתי יביא מ) עשרונים שיהיו מתנדב מנחה גדולה של מ' עשרון ובכלל הגדולה יש אותה שבדר: ולא כר' האומר לקמן קמן והביא גדול לא יצא ולא מכיר ליה דיש בכלל הגדול קמן: דאי ר' האומר בסתמיתין יביא (קמן) מנחה של עשרונים מאחד ועד ששים דכיון דאינו יודע מה פרש שמא אמר מנחה של עשרון אחד בכלי אחד ושמא מנחה ששתשני עשרונים או של ג' או של ד' ואיכא למסעקה עד ששים מנחות וצריך ששים כלים אחר ל' ל' ואחד של ל' ל' ואחד של נ"ח עד אחד של נ"ח עד אחד בא: פרשתי עשרונים ואיני יודע כמה אבל ברי לי שלא קבעתים בכלי שלא אסרתי כך וכך בכלי אחד שלא תוכיר כלי ליכא למימר קמן והביא גדול הבא ואינו צריך להביא אלא מ' עשרון בכ' כלים וחד לא אמה נשתיר דאם אמ' מ' תרי הביא מ' וכן מ"מ ועד א' הביא מה שפירש:

הגהות הב"ח (מ) נמ' בכלי אחד דמייתי שיתין: (נ) רש"י ד"ה אף שמן וכו' בא מדבר בפ"ל ותח"ל מ"ב בפני עצמה עם חובתן בא בפני:

גליון השלם נמ' אלא מנחה שנאמר נפש. מ' ומהרש דף ס ע"ב הוס. ד"ה נפש:

מסורת השלם

עין משפט נר מצוה

לז א מרי פ"ד מהלכות מעה"ק הלכה יב יג:

לח ב מרי פ"ד מהלכות מעה"ק הלכה ו ופ"ז הלכה יב:

לח ג מרי פ"ד מהל' מעה"ק הלכה ג:

לט ד מרי פ"ג מהלכות מעה"ק הלכה ו ופ"ד הלכה ג:

מ א מרי פ"ד מהל' מעה"ק הלכה ז:

ב ז מרי שם הלכה ה:

ג ח מרי שם הלכה ז:

רבינו נרשם

ליחלק כרמפרש בסתמיתין: אחד עשר מיבעי לי מאי גברא לב' פרים קא מיכוין ל"ב לגין ופד דמלי לגין לא קרבי אי דלמא הכי' תרי פחד מינא. כגון ב' אילים וחד מחד מינא כגון כבש אמרי' דדשתיה אוחבי אי דלמא לחד מינא ל"ב פרים ותו לא תצריך לפ"ד דהתנדבין ואין מתנדבין שמן בפני עצמו: הבא נדבה. דאמרי' אורח מלמד שמתנדב נסכים: שכן קרב עם חובתו בפני (אי אינו) [דאינו] מערבו אלא בניתא בפני עצמו בפפלים הנקובים הלכך מתנדבין יין בפני עצמו: אין שנים מתנדבין שערון אהדי שמים רבתיב כי תקריב קרבן מנחה תקריב אחד ולא שנים: מרבוי שניהם נלמד [מתנדב אדם] מנחת נסכים מנחה בפני עצמה בלא זבח וקרב עמה נסכים דהא מהא לא פליגי אלא בשמן בפני עצמו. אבל עם המנחה מודי ר' עקיבא: מדו דהיכא מנחה נדבה גלי רחמנא. בחטא מנחה דתני ה' מנחות לחטאיהן מייתי נדבה מפי לא: הני מילי בחטאה. כי נדר מנחה בחטא דאי אינו מביא

נוסח/מקור

ויקרא ב

נמדבר כט

[מי' יומא אמרים כב ד"ה נפש]

נוסח/מקור

ב' מאמרות ע"ל ר' יצחק

ע"ל מה נשתנית מנחה שנאמר בה

1- "נפש"

2- כ' מאיר ליקון

מקור

דיומאות טיוות ע"ל

קבלת נדר ע"ל מנחה

נוסח/מקור

שיטה מקובצת

[מ] בין עיין חוס' ובחוס (דף נ"ח ע"ב): נ) [שלמים הבשרן: נ] יביא אחת: ד) יביא שתים: ה) ועד ששים מיהיו אלא ששנה מאות ושלשים כיצד מאלף עד יד ר"ה אע"פ עשר ב"ה עשר נ"ו עשר ר"ז עשר ה"ו חמש עשרה שד מ"א עד עשרים ק"ח כיצד א"ם ר"ם חרי שלשים ל"ב ח"ם חרי שלשים ל"ג ר"ו חרי שלשים ל"ד חרו"ו חרי שלשים ט"ו וכ' חרי חמשה ושלשים הכל ק"ה סכ"א עד שלשים ת"ה כיצד כ"א וכ"ם חרי חמשים כ"ב וכ"ח חרי חמשים כ"ג וכ"ו חרי חמשים כ"ד וכ"ו חרי חמשים כ"ה ושלשים חרי חמשה וחמשים הכל ת"ח משלשים ועד ארבעים שנ"ה כיצד ל"א ול"ם חרי שבעים ל"ב ול"ח חרי שבעים ל"ג ול"ו חרי שבעים ל"ד ול"ז חרי שבעים ל"ה וח' חרי ע"ח חרי שנ"ח ומאחר הארבעים עד נ' תנ"ה ס"א וס"ם חרי חשעים ס"ב וס"ח חרי חשעים ס"ג וס"ו חרי חשעים ס"ד וס"ז חרי חשעים ס"ה ת' חרי חשעים וחמשה הכל תנ"ח וסנ"א ועד ס' חקצ"ה נ"א ת"ם חרי ק"י נ"ב וג"ח חרי ק"י נ"ג וג"ו חרי ק"י נ"ד ת"ו חרי ק"י נ"ה ום' חרי קס"ו הכל חקצ"ה וסמנך נ"ח קנ"ח ת"ה שנ"ה תנ"ה חקצ"ה ס"ה אלף [ושמונה מאות] ושלשים ועין בתוס' (דף קז): ו) ארהוא לאתנדובי הכי: ז) כדחזינן דקתני: ח) מתנדבין בין שנים: ט) קס"ל דהני מילי דחמש הוי: י) דשתי ואשר: יא) ובספר מתני': יב) מיוחדות: יג) מנחה מין: יד) אחת מהמנחות ואמרתי בתחלה: טו) מילתא הוא: טז) עצמו דהאי דקאמר רבי יביא: